

ment føroyskt vinnulív

sum skilagóður rakstur fæst í hetta, sigur Magni Arge.

– Tað ber ikki til at hava virksemini, sum gevur hall, tí tað fara fyrirkur á heysin av.

Magni Arge nevnið í hesum sambandi, at í summar hevur Atlantsflog fimm fráferðir til Reykjavíkar um vikuna, tvær til Stavangur, tvær til Oslo, tvær til Aberdeen og tvær til Sumburgh og London, umframt níggju fráferðir til Billund og tvær til Aalborg.

– Um summaríð er sostatt talan um 24 fráferðir um vikuna til onnur stöð enn Keyptmannahavn.

Minni ferðsla

Men um veturin stendur ikki líka væl til og tað er tí, at ferðslan er so nógv minni um veturin. Um veturin verða kortini einar tvær fráferðir til Stavangur, tvær, triggjar til Billund og triggjar fráferðir til Reykjavíkar.

– Skulu vit flúgva oftari, mugu vit hava eina vón um eina munandi størri ferðslu, ella skulu vit staðfesta ein vilja hjá ferðafólkunum at gjalda munandi meiri fyri ferðaseðilin.

– Men sum er, hava vit ikki vónir um meiri ferðslu og vit hava heldur ikki varhugan av, at vilji er til at gjalda meiri fyri ferðaseðilin.

– Men kann tað sameinast við oljuflutning, ímeðan leitað verður eftir olju, hava vit kortini eisini vónir um

at menna ferðasambandið við Stavangur og vit hava somuleiðis vónir um, at menna sambandið við London umvegis Hetland, sigur Magni Arge.

– Annars haldi eg, at vit hava víst í verki, at vit so sanniliga hava roynt at bygt upp nýggjar rutur og at vit eisini hava tikið ein vága á okkum við at fara undir nýggja flúgvng.

Men um veturin hevur tað mangan víst seg at verið ógvuliga tunt við ferðafólki, tað mugu vit bara viðurkenna, staðfestir stjórin í Atlantsflogi samstundis.

– Eg haldi eisini, at tað var eitt slag av einum gjøgnumbroti, tá ið tað eydnaðist okkum at fáa ein so stóran sáttmála uttanlands.

Her sipar stjórin í Atlantsflogi til sáttmálan, sum felagið fekk um flúgvng í oljuvinnuni í Noregi.

– Tað hevur verið til at skapa nógv arbeiðspláss í Føroyum, samstundis sum tað eisini hevur eggjað øðrum til at royna seg í Noregi.

– Men eg haldi ikki, at vit høvdu fingið tann sáttmálan, høvdu vit ikki havt royndir úr oljuvinnuni frammanundan og at vit sostatt høvdu nakað at vísa á.

– Annars skal John Eli Olsen vera hjartaliga vælkommin at gera sína ávirkan galdandi og at føra síni sjónarmið fram ígjøgnum Oljuvinnuráðið, sigur Magni Arge at enda.

– Tú kanst leiða kúnna til trogið, men er hon ikki svong, kann hon ikki tvingast at eta, sigur Magni Arge, formaður í Oljuvinnuráðnum. Hann sigur, at tað má fyrst og fremst verða virkishugurin hjá teirri einstøku fyrirkuni, sum drivur verkið. Men at sleppa upp í part í oljuvinnuni, er alt annað enn lætt og einfalt, staðfestir hann.

Magni Arge onki ímóti at leggja frá sær

Enn hevur nevndin í Oljuvinnuráðnum ikki skipað seg eftir aðalfundin, men Magni Arge vil helst sleppa frá sum formaður

FORMANSSKIFTI

Áki Bertholdsen
aki@sosialurin.fo

– Nú vildi eg helst, at onkur annar formaður varð funnin.

Magni Arge hevur onki ímóti, at onkur annar verður valdur til formann í Oljuvinnuráðnum.

Hann hevur tó onki ímóti at halda fram í nevndini.

Oljuvinnuráðið hevur havt aðalfund, men enn hevur nevndin ikki skipað seg og enn er ógreitt, nær tað verður.

Tað, sum nú er Oljuvinnuráðið, hevur havt ymisk nøvn ígjøgnum árinum og Magni Arge hevur verið formaður í felagnum í eini 10-12 ár, men nú vildi hann helst, at ein annar formaður varð funnin.

Fyrr var felagið fyri einstaklingar og fyrirkur, men nú er tað ein vinnuligur felagsskapur burturav. Hinir nevndarlimirnir í Oljuvinnuráðnum eru Gunnbjørn Joensen úr Hósvík, Liggjas Joensen úr Havn, er næstformaður Jákup Mikkelsen úr Klaksvík og Árni Joensen á Velbastað.

Oljuvinnan er ikki øðrvísi enn aðrar vinnur. Tað er ein spurningur um útboð og eftirspurning og kappingin um at sleppa framat, er rættiliga hørð, sigur Ben Arabo, formaður í FOIB

er neyðugt at leita út um landoddarnar.

Annars heldur hann, at tað er ymiskt, hvussu føroyskt vinnulív er fyri at vera við í oljuvinnuni og summar fyrirkur hava megnað tað.

Men tað er ikki nakað, sum hendir frá degi til dags.

– Tað, vit hava sæð úr Noregi, Skotlandi og aðrastaðni, er, at fyrirkur so liðandi flyta seg frá sínum virksemini, yvir í oljuvinnuna og summar eru við tíðini vorðnar rættiliga stórar í oljuvinnuni.

Ben Arabo metir kortini,

at verður olja funnin, er stöðan ein heilt onnur og tað kann broyta fortreytirnar hjá oljuvinnuni.

– Verður oljan funnin, ganga í hvussu so er nøkur ár, áðrenn nøkur vinna spyrst burturúr. Samstundis er óvissan stór og tað ger tað ikki lættari hjá veitarum.

Men Oljuvinnan er ikki øðrvísi enn aðrar vinnur. Tað er ein spurningur um útboð og eftirspurning. Og tað eru mong, sum bjóða seg fram, so kappingin um at sleppa framat, er rættiliga hørð. Tað er priskappingin eisini.

– Tað er eisini ein vinna, har tað gongur upp og niður.

Hann ásanar tí, at tað er ikki lætt at fáa fótin fastan í oljuvinnuna, men hann dugir ikki at síggja, hví føroyskar fyrirkur, sum hava ætlanir tann vegin, ikki eisini kunnu sleppa upp í part.

Annars heldur hann, at tað hevur nokk so stóran týðning, at eitt virki hevur royndir í oljuvinnuni. Og tað verður tað tyngsta takið, men teirri stöðuni hava allar fyrirkur verið í einaferð, so tað er onki óvanligt.

Ben Arabo vil kortini ikki siga so nógv um, antin føroyskir myndugleikar eiga at verja føroyskt vinnulív meiri enn gjørt verður nú.

Men hann vísir á, at í ES verður farið meiri og meiri burturfrá slíkari vinnulívs verju.

Hann veit heldur ikki um tey bæði føroysku oljufeløgini kundu gjørt meiri fyri at ført føroyskur vinnulív fram.

– Mær vitandi eru tey føroysku oljufeløgini íløgufeløg. Tey eru ikki framleiðslufeløg, í hvussu so

er ikki av nøkrum týðningi – enn, leggur hann afturat.

– Okkara útgangsstøðið er, at allur landgrunnurin skal vera so kappingarførur sum gjørligt í øllum liðum í vinnuni.

Annars kann Ben Arabo taka undir við John Eli Olsen, tá ið hann tosar um, at flogsambandið til onnur lond enn Danmark, er ov vánaligt.